

'The African Express' is een uitgave van 'Gateway to Africa', in samenwerking met ConceptT.

Zondag 8 juni

Enigszins stram van de vorige dag kwamen de deelnemers vandaag hun bed uit. Vandaag zouden we onze reis vervolgen naar Johannesburg. Er kon nog volop genoten worden van de opkomende zon die haar licht op de bergen scheen, omdat de commissie besloten had om eerder te vertrekken dan gepland. Er viel nog meer te genieten, want de weg naar Johannesburg leidde ons langs de Howick Falls; een kleine, maar wel hoge waterval. De plaatselijke dorpsgek vrolijkte het fantastische tafereel op met gejuig uit zijn gitaar. Het geluid dat deze "artiest" produceerde was werkelijk niet om aan te horen, een zelfgemaakte trekpop (die hij met een simpele voetbeweging liet dansen als Pinocchio) was dan ook zijn belangrijkste bron van inkomsten. Dit hilarische schouwspel leverde dan ook enkele mooie foto's op voor de toerist, echter geen fooi voor Guipetto (of hoe je dat ook schrijft).

Na de bergen volgde een onmetelijke hoeveelheid grasland. Om ongeveer 16.00 uur kwamen we dan aan bij ons hotel, waar we ook in het restaurant hebben gegeten. 's Avonds hebben een aantal mensen nog voetbal gekeken in de bar. Met een biertje erbij zagen we hoe de Duitsers het Poolse elftal onder leiding van Don Leo wisten te verslaan (VERDAMD NOG MALL!).

Maandag 9 juni

Deze dag draaide grotendeels om de wedstrijd van het Nederlands elftal die later die dag gespeeld zou worden. Echter stonden er eerst nog twee zeeer interessante excursies op het programma (zucht). Gelukkig konden we die dag eindelijk een keer uitslapen en kregen we pas om 6.15 de wake-up call. Om 8.00 stonden we netjes strak in het pak bij SANRAL op de stoep (Het Zuid-Afrikaanse Rijkswaterstaat). De sfeer zat er meteen goed in doordat we allemaal getraakteerd werden op een goodie-bag. De inhoud was een pen, drinkfles en een safari-proof petje. De koffie mocht gedronken worden uit heus Frans Bauer servies en dat zorgde voor een NOG betere sfeer.

Ook de schaal met snoepjes viel goed in de smaak en de lege papiertjes toverden de nette vergadertafel om in een waar slagveld.

De presentatie van SANRAL ging over de wijzigingen die tot (circa) 2020 aan het wegennet in de regio Johannesburg plaats zullen vinden. Vele knooppunten werden specifiek behandeld, maar er werd ook een meer algemeen beeld geschetst van de verwachte ontwikkelingen in de regio. Zoals eerder beschreven was het bij dit overheidsbedrijf allemaal zeer relaxed. Blijkbaar vond onze gids Jan dit ook want hij stelde schaamteloos vragen met een hand in zijn broek terwijl zijn andere hand wild om zich heen zwaaide tijdens zijn vraagstelling. Na de presentatie volgde een lunch.

Na SANRAL stond de Labour Intensive Construction (LIC) op het programma. Het bedrijf Liteworks houdt zich bezig met LIC om op die manier kansarmen aan het werk te krijgen door hen te trainen en een baan aan te bieden. Liteworks bood ons een lunch aan, wat in feite dus onze tweede lunch was. Dit zagen wij echter niet als een probleem, en de twee schalen met hotdogs waren snel verorberd.

De presentatie verliep relatief losjes, mede door de houding van de man die de presentatie verzorgde. Dit resulteerde in een aantal flauwe grappen: "What's unemployment in the Netherlands? (De goede man verwachtte hier een percentage) – "Werkloosheid" riep Alex luidkeels. Na de presentatie werden een aantal locaties bezocht waar met behulp van Labour Intensive Construction relatief "simpele" projecten worden uitgevoerd, zoals het aanbrengen van een stoeprand of het opnieuw asfalteren van een straat. Dat het allemaal labour intensive was viel niet over te twijfelen, op een afgezet stukje van plus minus twee vierkante meter waren maar liefst 21 kansarmen aan het werk. Ofja, dat was de

bedoeling aangezien voor het grootste deel van de werknemers goldt "Ik stond erbij, en ik keek ernaar".

De "Chief" van het district waar we een kijkje aan het nemen waren was ook ter plekke. Waarschijnlijk had hij via via gehoord van onze aanwezigheid en wist hij niet hoe snel hij zijn royale Mercedes moest starten om bij ons om donaties te komen bedelen. Tegen enkelen van ons hing hij dan ook zielig verhaal op, waarbij hij vertelde dat hij zo aan zijn buurt was gehecht dat hij er nog steeds in een klein hutje woonde. Echter de Mercedes en zijn wild "nee" schuddende partner maakte het verhaal nogal ongeloofwaardig.

De avond stond uiteraard in het teken van de voetbalwedstrijd Nederland – Italië. Via de Nederlandse Ambassade kwamen we erachter dat in Johannesburg zich een heus Holland House bevindt, dus dat moesten we maar eens uitproberen. We moesten vrij snel eten, omdat we natuurlijk geen seconde van de wedstrijd wilden missen. Gelukkig bood de pizzeria naast het Holland House uitkomst. Een aantal mensen kwam in opstand doordat pizza eten voor een wedstrijd Nederland – Italië natuurlijk heulen met de vijand is, maar de snelheid van het diner had toch een hogere prioriteit. De pizza's werden net zo makkelijk weggeveegd als het Italiaans elftal later die avond. (Komende vrijdag staan er Franse frietjes op het menu). Helaas moesten we na de fantastische overwinning om 23.00 het Holland House alweer verlaten en was de rust wedergekeerd.

